

BOG

DET ARMENSKE FOLKEDRAB (/BOEGER/DET-ARMENSKE-FOLKEDRAB)

Af Matthias Bjørnlund (/forfattere/matthias-bjornlund) (2013)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A50762106&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/det-armenske-folkedrab) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&title=Det%20armenske%20folkedrab)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&title=Det%20armenske%20folkedrab)

[folkedrab&title=Det armenske folkedrab\)](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&title=Det%20armenske%20folkedrab)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&status=Det%20armenske%20folkedrab+http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab)

[armenske-folkedrab&status=Det armenske](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&status=Det%20armenske%20folkedrab+http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab)

[folkedrab+http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab\)](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab&status=Det%20armenske%20folkedrab+http://litteratursiden.dk/boeger/det-armenske-folkedrab)

Beskriver og analyserer Det armenske spørgsmål og de begivenheder, der førte til folkedrabt på armenierne i Det Osmanniske Rige fra 1915.

TAGS: FOLKEMORD (/TAXONOMY/TERM/3226)

HISTORIE (/TAXONOMY/TERM/4412)

ANMELDELSE

14 jan.14

(/index.php/users/jkjaer-schou)

Af Jytte Kjær Schou (/index.php/users/jytte-kjaer-schou)

Skribent

I sin yderst veldokumenterede og detaljerede bog gør forfatteren sit til, at det armenske folkedrab ikke går i glemmebogen. Bogen burde være pligtlæsning for alle politikere og er så aktuel nu som nogen sinde.

Matthias Bjørnlund er historiker og siger i forordet, at der ikke er tale om en akademisk afhandling, men en forskningsbaseret formidling. Det forskningsmæssige aspekt dokumenteres af et meget omfattende noteapparat, der henviser til forskellige kilder, danske og udenlandske, men selve hovedteksten er umiddelbart tilgængelig for alle interesserede. Tonen er afdæmpet og nøgtern, men læseren bliver dybt påvirket af beskrivelsen af de grusomme handlinger, og ind imellem er bogen næsten ubærlig læsning.

Selve folkedrabt falder tidsmæssigt sammen med Første Verdenskrig, men længe før var der tale om forfølgelser af og massakrer på armeniere, påpeger forfatteren, blot i mindre målestok. Der var mange vidner til grusomhederne,

ikke mindst missionærer, hjælpearbejdere og diplomater. Forfatteren gør meget ud af forhistorien og bruger i udstrakt grad vidneudsagn fra ovennævnte, ikke mindst fra skandinaver.

Armenierne beskrives som et blandet folkefærd, der havde sproget og kristendommen til fælles. De mest velhavende var veluddannede, men der var også mange armenske bønder. Det osmanniske rige var et broget kludetæppe af forskellige folkeslag, og det var ikke kun armenierne, der var udsat for forfølgelser, men for armeniernes vedkommende var der tale om en næsten total udslettelse. Efter 1918 var det kristne mindretal skrumpet ind til under en procent, og de muslimske tyrkere havde nået deres mål: En ret homogen, tyrkisk nationalstat.

Det bizarre tyrkiske standpunkt, at folkedrabet aldrig havde fundet sted, og at armenierne for øvrigt selv var ude om det, er ret sigende. Den vestlige verden var ikke karrig med sympatitilkendegivelser og velmenende resolutioner, men når det kom til konkrete handlinger, var det kyniske, realpolitiske overvejelser, der stod i vejen. For stormagterne var dilemmaet det samme som i dag i lignende situationer: Skulle man intervenere humanitært og militært, og ville en militær intervention skade mere, end den gavtede? Endelig var der hensynet til magtbalancen i området. Osmanneriget havde ganske vist tabt krigen, men Tyrkiet havde vundet freden. Folkedrabet var en ubekvem realitet både for Vesten og den nye tyrkiske stat og skulle helst gå i glemmebogen. Tyrkiet var blevet en strategisk vigtig stat, et nyttigt bolværk mod Sovjetunionen.

Den systematiske, velorganiserede udryddelse af langt over en million armeniere er historiens første, veldokumenterede folkedrab, hvis grusomhed ikke står tilbage for nazisternes holocaust. Denne bog er vigtig for eftertiden, fordi den giver den samlede historie om en af det 20. århundredes største forbrydelser, der ellers ikke er særligt velbeskrevet på dansk. Den burde være pligtlæsning for alle politikere og er så aktuel nu som nogen sinde, for vi har helt sikkert ikke set det sidste folkedrab. Desværre lader ikke til, at menneskeheden vil tage ved lære af historien.

BOGDETALJER

Andre bøger af Matthias Bjørnlund

